

תלמודו בידו

דף מב עמוד א

[א] מהו משקל הלשונות של זהורית, של פרה אדומה, שעיר המשתלה וטהרת מצורע ?

[ב] פר כהן גדול של יום הכיפורים שנשחט שלא על ידי כהן גדול, מה דינו ?

[ג] פרה אדומה ששחטה זר, מה דינה ומדוע ?

[ד] אלו עבודות של פרה אדומה נפסלות בהיסח הדעת, ומנין ?

[ה] האם היסח הדעת פוסל בהשלכת עץ ארז ואזוב ושני תולעת לתוך שריפת הפרה ?

[א] ר' יונתן: של פרה, משקלה עשרה זוז. כדי שתהיה כבדה ליפול לעומק שריפת הפרה. של שעיר, משקלה שני סלעים (שמונה זוז), מפני שצריך לחלקה. של מצורע, משקלה שני זוזים. שאינה צריכה לא כובד ולא חלוקה. ר' יוחנן: בשל פרה נחלקו ר"ש בן חלפתא ורבנן, אם משקלה עשרה זוזים או שנים. ר' ירמיה: בשל שעיר המשתלה נחלקו תנאים אם משקל עשרה זוזים או שנים.

[ב] רב: כשר. כיון ששחיטה אינה עבודה, ו"חוקה" נאמרה רק בעבודה. שמואל: פסול. שנאמר "אהרן", ונאמר "חוקה" ללמד ששחיטת כהן גדול מעכבת.

[ג] רב: פסולה. שנאמר "אלעזר" לגבי שחיטתה, ונאמר בה "חוקה" ללמד שמעכב. ואף ששחיטה אינה עבודה, הרי אף כל מעשיה אינם עבודה, ואין סברא לומר ש"חוקה" נאמרה בשאר מעשיה ולא בשחיטתה. שמואל: כשרה. שנאמר "ושחט אותה לפניו", משמע שזר שוחט ואלעזר רואה.

[ד] רב: שחיטה, שנאמר "ושחט אותה לפניו". אף שעדיין אינה ראויה למצותה. שריפה, שנאמר "ושרף את הפרה לעיניו". אף שאינה תחילת עבודה. שמואל: "ושרף את הפרה לעיניו" ללמד שהיסח הדעת פוסל בשריפה ובשחיטה. - "למשמרת" מלמד שפוסל באסיפת אפר, ובמילוי המים בכלי לתתם על אפר הפרה.

[ה] אינו פוסל, מפני שאינם חלק מגוף הפרה.